

M75

Granat ręczny obronny M75

Historia konstrukcji

Jugosłowiański ręczny granat obronny typu M75. Granat ten składał się z: żeliwnego korpusu, ładunku wybuchowego wraz z drobnymi kulkami oraz zapalnika z łyżką i zabezpieczeniem. Nieuzbrojony granat (nie posiadający zamontowanego zapalnika) jest transportowany w plastikowym pojemniku.

Granat zawiera 3000 stalowych kulek (ułożonych wzdłuż wewnętrznych ścianek korpusu i zatopionych w żywicy) o średnicy 2,5-3 mm, które skutecznie rażą cele na odległościach do 45-54 metrów. Materiał wybuchowy składał się z 33 gramów

plastycznego materiału wybuchowego. Zastosowany w granacie ręcznym zapalnik posiada opóźnienie od 3 sekund do 4,4 sekund, nazywany po serbsku „bušon”. Jugosłowiański/serbski granat ręczny M75 jest także produkowany w Macedonii Północnej, pod lokalnym oznaczeniem M93.

Granaty te były powszechnie używane podczas wojny „domowej”, jaka wybuchła na gruzach rozpadającej się Jugosławii na początku lat 90.-tych XX wieku. Użytkowany go też oddziały IRA, które sprowadzały te granaty z Macedonii, le także różne gangi na całym świecie, m.in.: we Szwecji oraz Holandii.

Podstawowe dane techniczne

- Masa uzbrojonego granatu: 335 g
- Wysokość: 89 mm
- Średnica korpusu: 57 mm
- Masa materiału wybuchowego: 33 g

https://en.wikipedia.org/wiki/M75_hand_grenade